

VERTROUWELIJKINTERNATIONALE CONFERENTIES TER ONDERSTEUNING VAN DE BEVRIJDINGS-
BEWEGINGEN IN ZUIDELIJK AFRIKA.

"Als elke lidstaat van de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid ook maar een minimale bijdrage had geleverd aan de vrijheidsstrijd in Zuidelijk Afrika, zou de toestand er op het ogenblik heel anders uitzien", aldus de Tanzaniaanse Minister van Buitenlandse Zaken MHANDO in zijn openingstoespraak tot de Internationale Conferentie voor Solidariteit met de volkeren in Zuidelijk Afrika, die van 18 tot 20 januari 1969 in de Soedanese hoofdstad Khartoem werd gehouden.

De conferentie, welke door ca 200 afgevaardigden uit 55 landen werd bijgewoond, was belegd door een comité, waarin behalve de Wereldvredeesraad (WVR) en het Afro-Aziatisch solidariteitscomité (AAPSO) ook de door Moskou erkende onafhankelijkheidsbewegingen MPLA (Angola), PAIGC (Guinee-BISSAO), FRELIMO (Mozambique), ANC (Zuid-Afrika), SWAPO (Zuidwest Afrika) en ZAPU (Rhodesië) zitting hadden.

De conferentie deed een beroep op alle progressieve krachten in de gehele wereld om de bevrijdingsstrijd in Zuidelijk Afrika te ondersteunen en bij te dragen tot het verkrijgen van de onafhankelijkheid en democratische regeringen in deze landen. Naast morele en politieke steun werd daartoe ook materiële- en militaire hulp aanbevolen. In het bijzonder werd een beroep gedaan op de jongeren om hun solidariteitsacties op te voeren, teneinde te komen tot een veroordeling van de Portugese koloniale politiek en van de huidige regiems in Zuid-Afrika en Rhodesië. Ook de "gevaarlijke imperialistische alliantie" van een aantal Westeuropese landen, "die profiteren van de exploitatie van de onderdrukte bevolking" in Zuidelijk Afrika, (waarbij in het bijzonder werd gedacht aan Westduitsland en Engeland) met de huidige regiems in dit gebied, werd gebrandmerkt. In een resolutie werd een beroep gedaan op alle regeringen om de bevrijdingsbewegingen te erkennen als de enige officiële en rechtmatige vertegenwoordigers van hun land. De deelnemers aan de conferentie besloten voorts een "Comité voor mobilisering en actie" in het leven te roepen, waarin vertegenwoordigers van de WVR, de AAPSO en de zes bevrijdingsbewegingen zitting hebben. De secretaris-generaal van de AAPSO werd

VERTROUWELIJK

tevens secretaris-generaal van dit Comité, dat gevestigd werd te Caïro.

In nauwe samenwerking met de WVR heeft het Comité zich - overeenkomstig een opdracht van de conferentie van Khartoem - belast met de organisatie van een tweede internationale conferentie, welke inmiddels in januari 1970 te Rome is gehouden. Verder heeft het Comité o.m.:

- a. nationale solidariteitscomité's geformeerd in de Westerse landen, Afrika en Azië;
- b. propaganda-materiaal toegezonden aan geïnteresseerde organisaties en solidariteits-comité's;
- c. contact gezocht met het "Comité International des Juristes" in Genève en de communistische mantel-organisatie "Internationale Vereniging van Democratische Juristen" (IVDJ), teneinde de mogelijkheid te onderzoeken om gevangen genomen vrijheidsstrijders te doen erkennen als krijgsgevangenen;
- d. deelgenomen aan de 22e bijeenkomst van de "Fédération Mondiale des Associations des Nations Unies", welke in september 1969 op Cyprus plaats vond.

Aan de internationale conferentie van Rome werd deelgenomen door ruim 70 gedelegeerden, behorend tot verschillende partijen en solidariteitscomité's uit vele landen, de WVR, AAPSO en vanzelfsprekend de Afrikaanse bevrijdingsbewegingen. Nederland werd vertegenwoordigd door dr S.BOSGRA van het Nederlandse "Angola-Comité". Adhesiebetuigingen werden ontvangen van de "Sozialistischer Deutscher Studentenbund (SDS), de "Movement for Colonial Freedom" in Londen en "The Anti-Apartheid Movement", eveneens te Londen.

Besloten werd, van 27 t/m 29 juni 1970 in Rome een Internationale solidariteits-conferentie met de bevrijdingsbewegingen in Zuidelijk-Afrika te beleggen, teneinde de huidige situatie in dat gebied te bespreken. Verder zullen de bevrijdingsstrijd, de toestand en de problemen in de reeds bevrijde gebieden, juridische kwesties m.b.t. de bevrijdingsstrijd, de situatie in Portugal en de problemen m.b.t. andere Europese landen en de NATO, onderwerp van gesprek zijn.

Het is de bedoeling voor deze conferentie drie commissies te vormen t.w.: één voor politieke mobilisatie, één voor materiële hulpverlening en één voor juridische kwesties.

De organisatie is in handen van een internationaal comité, waarvan behalve het "Comité voor mobilisatie en actie" ook vertegenwoordigers van de FRELIMO, PAIGC, MPLA en het Italiaanse solidariteitscomité deel uitmaken.

Tijdens de eerder gehouden conferenties werd reeds gewezen op het belang van de bestaande solidariteitscomité's in West-Europa, waaronder die in Nederland. Deze comité's, die nauw contact onderhouden met het "Comité voor mobilisatie" in Caïro, hebben volgens een woordvoerder reeds vele initiatieven genomen, hetzij op politiek gebied of door het verstrekken van materiële steun.

Zo heeft het Nederlandse "Angola-comité" van 27 t/m 30 maart j.l. in De Horst/Kerk en Wereld te Driebergen een conferentie van Westeuropese actiegroepen belegd ter ondersteuning van de bevrijdingsstrijd in de Portugese gebieden in Afrika, waaraan afgevaardigden van 15 actiegroepen uit Zweden, Denemarken, Engeland, Frankrijk, Italië, West-Duitsland, België en Nederland hebben deelgenomen. Het doel van de bijeenkomst was de akties in de verschillende landen te coördineren en op te voeren.

De deelnemers kwamen tot de conclusie, dat het noodzakelijk is in Europa de strijd aan te binden met die krachten die verantwoordelijk zijn voor de steun van de Westerse landen aan de Portugese dictatuur. Uitvoerig werd aandacht besteed aan de rol van de NATO in de strijd welke Portugal in de Afrikaanse gebieden voert. Verder werd gesproken over de bouw van drie oorlogsbodems voor de Portugese marine in Hamburg. De bomaanslag op één van deze schepen op 13 oktober van het vorig jaar werd door alle groepen toegejuicht. Een ander belangrijk projekt van aktie zal zijn de Cabora Bassa stuwdam, die de Portugezen in Mozambique willen bouwen en waarbij ook een Nederlandse firma betrokken zou zijn.

Besloten werd, een uitgebreid verslag van deze bijeenkomst aan de onafhankelijkheidsbeweging in de Portugese gebieden in Afrika toe te zenden.